

[K. B. Andersen]

ve, før vi har det nødvendige mod. Jeg forstår ikke helt, at folketingsmedlemmer skal aflønnes væsentligt ringere end andre folkevalgte landet over, de kan sammenlignes med, men vi kunne altså ikke komme igennem denne gang. Det eneste, vi kan gøre, er at prøve at leve op til det løfte, der er givet i betænkningen, om, at præsidiet vil arbejde videre med medlemmernes arbejdsforhold, herunder også dette spørgsmål, og så kan jeg love, at når jeg inden alt for længe forsvinder her fra huset, vil jeg meget gerne rejse land og rige rundt med et foredrag, jeg kan kalde »Behandler vi vore folketingsmedlemmer ordentligt?«, og man kan forstå, nogenlunde hvad jeg vil svare. Jeg tilbyder mig gerne til eventuelle lysthavende.

Og så endnu en gang tak for bemærkningerne i dag.

Glistrup (FP):

Jeg vil gerne melde mig som meddebattant til den rejsen land og rige rundt, som den foregående taler forberedte os på ville komme, for jeg tror, at vi på den måde kan få sagen udmærket belyst fra begge sider.

Fra fremskridtspartiets side må vi stærkt tage afstand fra de bemærkninger, der sluttede indlægget, og som jo kom i forlængelse af, hvad der i første omgang blev sagt, særlig fra socialdemokratisk og radikal side, nemlig at man skal arbejde på at forhøje folketingsmedlemmernes vederlag.

I en tid, hvor statsunderskuddet ræser frem mod at blive 70 mia kr., er situationen den, at det er nødvendigt med meget, meget omfattende offentlige besparelser. Og vi ved jo, at ved en hvilken som helst offentlig besparelse, vi kommer med, sidder modtagerne i den anden ende og siger: ja men ikke lige på dette område, og de kan finde tusind argumenter for, at netop på deres område skal der snarere bruges flere penge. Da er det så vigtigt, at det folketing, der skal træffe afgørelserne, viser et godt eksempel ved som spareforanstaltning nr. 1 at spare på lønningerne til sig selv. Det er så aldeles centralt, når vi skal igennem den store sanering af de offentlige budgetter, som forestår. Selvfølgelig kan folketingsmedlemmer som alle andre grupper i befolkningen argumentere for, at de skal have flere penge, end de får i øjeblikket, men

i hvert tilfælde som den finanspolitiske fremtid tegner sig, er der ingen fornuft i det.

Men derudover er situationen den, at selv om vi så pludselig fik en regn af mannapenge, som vi kunne bruge til alverdens udgifter, så bliver folketinget bestemt ikke bedre af, at man giver sine medlemmer en højere aflønning. Det skulle meget gerne være således, at det, der drev folk til at søge valg til dette folketing, ikke var at få økonomiske fordele for egen pengepung, men idealistiske hensyn, så man var indstillet på virkelig at gøre en indsats for samfundet som helhed og ikke en indsats specielt for sig selv, og derfor er folketingslønningerne jo fuldstændig ude af niveau med andre lønninger i samfundet, i form af nogle timelønninger, der er 3, 4, 5 gange så høje som dem, folk, der arbejder hårdt i det, får. Det er kommet op på et alt, alt for opskruet niveau. Så i de fortsatte drøftelser i så henseende vil man absolut kunne finde en modvægt i fremskridtspartiet mod de bestræbelser, som hr. K. B. Andersen og hans radikale partivedhæng går ind for.

Så skylder jeg hr. J. K. Hansen et svar fra hans første indlæg, hvor han argumenterede for, at man skulle stemme imod fremskridtspartiets ændringsforslag nr. 46, om at liberalisere mulighederne for at opnå orlov herinde. Det kunne hr. J. K. Hansen ikke lide, for så kom, sagde han som sit eneste argument, folketinget til at ligne Københavns hovedbanegård, hvor nogle kom og nogle rejste. Ja men det afgørende under det system, vi har med forholdstalsvalg og partistyre, er, at når f.eks. vælgerne har tilkendegivet, at der skal være 10 radikale medlemmer i dette folketing, er det således, at når der skal være en afstemning, er det rigtigt, at det radikale venstre kan tælle med vægten 10:179 som styrende del, og at man ikke, fordi en eller andens svigermor skal begraves eller man har en tandbyld, eller hvad der nu kan være tale om, skal være i den situation, at man må stemme med en mindre indflydelse end den, vælgerne har givet partiet. Det er vigtigere, at vi opretholder balancen ved en hvilken som helst afstemning, svarende til den styrke, som vælgerne har givet de enkelte partier, end at tage hensyn til disse almindelige ordensgrunde, at det kommer til at ligne Københavns hovedbanegård. At vi så har været ude for, at et præsidiemedlem forvekslede en fremskridtsstedfortræder med en rengøringskone